

Rechtbank Amsterdam
Sector Kanton/Locatie Amsterdam

Beschikking d.d. 28 april 2008

verzoek : ex 7: 685 Burgerlijk Wetboek (BW)
kenmerk : EA 2008-533
functienr : 205

inzake:

De stichting Triple Jump Advisory Services,
verzoekster in conventie, verweerster in reconventie,
gevestigd te Amsterdam,
gemachtigde: de advocaat mr P.A. Nabben,

tegen:

Hugh Sinclair,
verweerder in conventie, verzoeker in reconventie,
wonende te Amsterdam,
gemachtigde: de advocaat mevrouw mr E.J. Molemans,

A. De procedure in con- en reconventie

1. Bij een alhier ingekomen verzoekschrift (met bijlagen) d.d. 10 maart 2008, verzoekt verzoekster de arbeidsovereenkomst tussen partijen, ex artikel 7:685 BW), per zo spoedig mogelijk te ontbinden.
2. Verweerder heeft op 11 april 2008 een verweerschrift met bijlagen ingediend. Daarbij heeft hij van zijn kant een (reconventioneel) verzoek tot ontbinding der arbeidsovereenkomst gedaan, zulks onder toekenning aan hem van een ontbindingsvergoeding ten bedrage van € 19.216,24 bruto en vergoeding voor advocaat en vertaalkosten ten bedrage van € 17.500,--.
3. De gemachtigde van verzoekster heeft alhier op voorhand bijlagen ingediend.
4. Het verzoek werd op de terechtzitting van 17 april 2008 behandeld. Daarbij waren aanwezig:
 - van de kant van verzoekster: de directeuren M.W. Van Doesburgh en S.H.J. Evers, en de gemachtigde;
 - van de kant van verweerder: hijzelf, een tolk en de gemachtigde.

De gemachtigde van verzoekster heeft het verzoek nader toegelicht en zijn pleitnota overgelegd.

De gemachtigde van verweerder heeft het verweer nader toegelicht.
Van het ter zitting verhandelde werden door de griffier aantekeningen gemaakt.

5. De inhoud van genoemde processtukken, bijlagen, pleitnota en aantekeningen moet hier als herhaald en overgenomen worden beschouwd.
6. De beschikking werd bepaald op heden.

B. De beoordeling van het verzoek in conventie

1. Uit processtukken en bijlagen, althans uit hetgeen enerzijds werd gesteld en anderzijds niet, of onvoldoende, werd weersproken, is gebleken van de volgende feiten en omstandigheden:
 1. Te Amsterdam is gevestigd de vennootschap Triple Jump Fund Management BV, hierna verder Triple Jump BV.
Deze vennootschap, voortkomend uit (Oxfam) Novib, houdt zich bezig met het beheren van fondsen ter investering in micro-kredietinstellingen in ontwikkelingslanden, welke zogeheten MKI's op hun beurt gehonoreerde kredietaanvragen doorlenen aan startende kleine ondernemers in hun land.
 2. Triple Jump BV kent een Raad van Commissarissen. Haar directeurs zijn de hierboven genoemde, op de zitting aanwezige, heren Van Doesburgh en Evers.
 3. Verzoekster maakt deel uit van de Triple Jump organisatie en fungeert als adviesorgaan voor Triple Jump BV inzake haar micro-financieringsprojecten in ontwikkelingslanden.
 4. Verzoekster kent een Raad van Toezicht, bestaande uit dezelfde personen als de Raad van Commissarissen van Triple Jump BV. De directeurs van Triple Jump BV zijn tevens (onbezoldigde) directeurs van verzoekster.
 5. Verweerder geboren op 20 september 1973, is op 1 september 2006 voor de duur van 1 jaar als senior consultant bij verzoekster in dienst getreden. Per 1 september 2007 werd het contract voor de duur van 1 jaar verlengd.
 6. Verzoekster heeft verweerder, na afloop van een bespreking op 7 februari 2008, met behoud van salaris op non-actief gesteld cq vrijgesteld van diensten.
 7. verweerder verdient, op basis van een 90% fte-aanstelling, € 4.448,20 bruto per maand, zulks exclusief vakantietoelage
2. Aan haar verzoek legt verzoekster, samengevat en in zoverre van belang, het volgende ten grondslag:
 1. Er is sprake van gewichtige redenen in de zin van gewijzigde omstandigheden van dien aard, dat de arbeidsovereenkomst tussen partijen billijkheidshalve dadelijk behoort te eindigen. Zij motiveert dit verzoek, kort gezegd, als volgt:
 1. In zijn eigenlijke werk als senior consultant functioneerde verweerder goed, zodat verzoekster hem, na ommekomst van het 1° contract, een 2° contract aanbood. De functie van senior consultant omvat ook administratieve taken. Bij het aanbieden van het 2° contract heeft zij verweerder erop gewezen dat hij zijn inzet dienaangaande diende te verbeteren.
 2. Tijdens de loop van het 2° contract hebben zich een aantal incidenten voorgedaan waardoor thans niet meer van haar verlangd kan worden het dienstverband met verweerder tot 1 september 2008 uit te dienen.

3. Kort na de aanvang van het 2° contract bleek verweerder niet bereid naast zijn adviserende taak ook administratieve werkzaamheden te verrichten.
4. Voorts nam verweerder gaandeweg meer en meer een laatzinnige houding aan tegenover collega's, de directie en de Triple Jump organisatie als geheel.
5. Eens te meer kwam dat tot uiting tijdens een BID-conferentie in oktober 2007 in El Salvador. Na afloop daarvan heeft verzoekster verweeders gedrag en houding tijdens die conferentie met hem besproken en hem een serieuze waarschuwing gegeven, welke waarschuwing zij bij brief van 11 oktober 2007 bevestigde.
6. Op 23 januari 2008 vond een beoordelingsgesprek plaats. Wat betreft zijn interventies "in het veld" en in het netwerken scoorde verweerder goed. Wat betreft zijn gedrag, het werken in teamverband, schriftelijke en mondelinge communicatie en administratie scoorde verweerder dermate slecht dat hij de slechtste beoordeling van allen kreeg.
7. Tijdens het beoordelingsgesprek maakte verweerder melding van vermeende ongeregelheden met betrekking tot een "due diligence memorandum" over een kredietaanvraag door de MKI "LAPO" aan het Calvertfonds, een der door Triple Jump BV beheerde fondsen.
8. Hoewel dit memorandum, het zo te noemen Calvert-document, buiten het takenpakket van verweerder viel, was verzoekster bereid verweeders kritiek te onderzoeken. De uitkomst daarvan was dat de directie de kritiek van verweerder niet deelde. Desondanks bleef verweerder te pas en te onpas op deze kwestie terugkomen.
9. Op 1 februari 2008 deelde verweerder verzoekster mee een goede kandidaat voor de functie van directeur te weten. Hij was bereid die kandidaat te introduceren onder de, volkomen misplaatste, voorwaarde dat de officiële waarschuwingsbrief d.d. 11 oktober 2007 uit zijn persoonsdossier zou worden verwijderd.
10. Bij e-mail, plus aangehechte brief, d.d. 5 februari 2008 stelde verweerder de afgehandelde LAPO-kwestie, waar hij, zoals gezegd, niets mee te maken had, opnieuw, en uitvoerig, aan de orde. Hij deed dat bovendien op een tegenover de directie en organisatie laatzinnige en beledigende wijze.
11. Voor verzoekster was de maat daarmee vol. Vast was komen te staan dat verweerder een onwerkbaar situatie had laten ontstaan. Om die reden besloot zij verweerder, in een al weken tevoren op diens verzoek op 7 februari 2008 geplande bespreking, voor te stellen het dienstverband tussentijds te beëindigen.
12. Partijen hebben daarover geen overeenstemming weten te bereiken.
2. Resumerende bestaat er al maanden lang een onwerkbaar situatie, veroorzaakt en verergerd door verweerder.
Verweerder permitteert zich uitlatingen en beschuldigingen tegenover verzoekster die de grenzen van goed werkgeverschap ver te buiten gaan.
3. De ontstane situatie is voor de volle 100% aan verweerder te wijten. Onder omstandigheden komt aan verweerder geen vergoeding toe.
3. Door verweerder wordt, samengevat en in zoverre van belang, het volgende verweer gevoerd:
 1. Verweerder heeft altijd uitstekend gefunctioneerd.
 2. Partijen verschillen van mening over de verweerder in oktober 2007 gegeven waarschuwing.

Tijdens de BID-conferentie in oktober 2007 in El Salvador heeft hij buiten werktijd in een bar een privégesprek gevoerd met directeur Evers. Hij was uitermate verbaasd toen hij de waarschuwingsbrief van 11 oktober 2007 ontving. Met de inhoud daarvan was hij het volstrekt oneens.

3. Wat er ook zij van die waarschuwing, tijdens zijn beoordeling op 23 januari 2008 kreeg verweerder te horen dat hij de "highest performance" had binnen Triple Jump. Verweerder heeft tijdens dat gesprek toegegeven dat het administratieve werk hem minder lag, zodat hij akkoord was met de beoordeling op dat punt.
4. In januari 2008 had verzoekster nog steeds geen goede vervangende directeur voor de (gedemoveerde) heer Wellen gevonden. In de persoon van zijn vriend Pouit kende hij iemand die een goede kandidaat zou zijn. Hij wilde open met Pouit praten maar zat daarmee met zijn waarschuwingsbrief in de maag. Om die reden heeft hij aan verzoekster voorgesteld om die waarschuwingsbrief in te trekken, zodat hij Pouit recht in de ogen kon kijken als hij hem zou vertellen dat hij van plan was nog gedurende lange tijd ("field"-) werk voor verzoekster te blijven doen. Toen verzoekster daartoe niet bereid was, heeft hij het er verder bijgelaten, heeft hij Pouit bij verzoekster geïntroduceerd en werd Pouit vervolgens, als senior consultant, aangenomen.
5. Op 19 februari 2007 werd een kredietaanvraag door het MKI "LAPO" te Nigeria bij het Oxfam Novib fonds goedgekeurd. Nadien bezocht verweerder het LAPO tweemaal. Daarbij bleek dat deze micro-kredietinstelling de zaken beslist niet op orde had. Er waren software problemen, er was een totaal gebrek aan interne controle en het back-office werkte slecht. Bovendien bleek het LAPO, vanuit haar monopoliepositie, extreem hoge rentes (178%) door te berekenen. Zijn bevindingen rapporteerde hij bij zijn terugkeer.
6. Eind januari 2008 werd hij betrokken bij een volgende kredietaanvraag door het LAPO, ditmaal aan het Calvert-fonds. Bij de beoordeling van die kredietaanvraag werd gebruik gemaakt van het zo te noemen Calvert-document zoals dat door Triple Jump BV op 15 oktober 2007 was goedgekeurd. Het Calvert-document bleek goeddeels gebaseerd op het "due diligence rapport" dat ten grondslag had gelegen aan de eerdere kredietaanvraag van het LAPO die op 19 februari 2007 werd goedgekeurd. Van zijn nadien gerapporteerde negatieve bevindingen was niets terug te vinden in het Calvert-document. Op dat moment werd het verweerder pijnlijk duidelijk dat Triple Jump BV er doelbewust voor had gekozen informatie achter te houden aan het Calvert-fonds.
7. Nadat hij de directie met een en ander had geconfronteerd, vond op 7 februari 2008 een gesprek plaats. Verweerder leefde in de veronderstelling dat hij tekst en uitleg zou krijgen over het Calvert-document. Niets bleek minder waar. Van de kant van de directie was het gesprek kennelijk bedoeld om hem op "garden leave" te sturen. Ook gaf de directie aan de arbeidsovereenkomst met wederzijds goedvinden te willen beëindigen.
8. Verweerder heeft de kwestie van het Calvert-document vervolgens onder de aandacht gebracht van de Raad van Toezicht van verzoekster. Ook daar kreeg hij nul op het rekest.
9. Na alles wat er gebeurd was en vervolgens nog gebeurd is, is er uiteraard iets bij hem gebroken. Bovendien is hij tot het inzicht gekomen dat zijn terugkeer bij verzoekster voor alle partijen onwenselijk is.
10. Nu de beëindiging der arbeidsovereenkomst geheel binnen de risicosfeer van verzoekster ligt en geheel aan haar te wijten is, heeft hij gemeend er juist aan te doen een zelfstandig tegenverzoek tot ontbinding der arbeidsovereenkomst te doen.

11. Verweerder is een persoon die waarden en normen hoog in zijn vaandel heeft staan. Ondanks het feit dat het hem niet om geld te doen is, is een ontbindingsvergoeding voor hem onder omstandigheden gerechtvaardigd te noemen.
 12. Gelet op de omstandigheden van dit geval, acht verweerder een ontbindingsvergoeding van € 19.216,24 bruto redelijk/passend.
4. Met betrekking tot hetgeen partijen hebben gesteld, overweegt de kantonrechter als volgt:
1. Partijen zijn het er over eens dat tussen hen een onwerkbaar situatie is ontstaan. Over en weer stellen zij geen vertrouwen meer in elkaar. Dat zij nog op vruchtbare wijze zouden kunnen samenwerken lijkt aldus uitgesloten. Het verzoek tot ontbinding der arbeidsovereenkomst komt daarom voor toewijzing in aanmerking.
 2. Verweerder maakt voor dat geval aanspraak op een ontbindingsvergoeding. Voorop gesteld zij daarbij de kanttekening dat de kantonrechterformules niet bepaald is toegesneden op de ontbinding van een arbeidscontract voor bepaalde duur.
 3. Triple Jump BV beheert een vijftal fondsen waarop door micro-kredietinstellingen in ontwikkelingslanden middels kredietaanvragen een beroep gedaan kan worden. In geval een kredietaanvraag wordt gedaan is het voor Triple Jump BV, vanuit haar verantwoordelijkheden tegenover de door haar beheerde fondsen, van belang te weten of de desbetreffende microkredietinstelling een deugdelijke en degelijke (bancaire) instelling is. In zijn functie als senior consultant was het verweerders werk micro-kredietinstellingen te onderzoeken en zo nodig te adviseren ter zake de deugdelijkheid van hun organisatie en bedrijfsvoering. Tussen partijen staat vast dat verweerder in die zin uitstekend werk verrichtte.
 4. Daartegenover staat de verweerder bij schrijven d.d. 11 oktober 2007 gegeven (laatste) waarschuwing vanwege, kort gezegd, eigengereid en weinig collegiaal optreden en het niet kennen van zijn plaats binnen verzoekster. Verweerder betwist thans de gegrondheid van die waarschuwing. Niet gebleken is dat hij dat ook al eerder had gedaan, althans niet voordat de kwestie "Pouit", die hierna nog aan de orde komt, ging spelen.
 5. Nadien is de rust aan het front teruggekeerd, althans blijkt tot omstreeks eind januari 2008 niet dat verweerder in zijn gewraakte wijze van optreden opnieuw repercussies had opgeroepen. Integendeel, kort daarvoor had verweerder nog een goede beoordeling gekregen en niets wees er op dat hij zijn contract niet gewoon zou uitdienen. Wel kwam in het beoordelingsgesprek aan de orde of partijen nadien nog met elkaar verder wilden gaan en zo ja op welke wijze.
 6. Tegen eind januari 2008 is de zaak ineens in negatieve zin in een stroomversnelling geraakt, dit zo te zien naar aanleiding van een tweetal de kwesties, te weten de kwestie "Pouit" en de kwestie inzake het Caivert-document.
 7. Wat betreft de kwestie "Pouit" zou het zeker misplaatst zijn geweest als verweerder, zoals verzoekster stelt, aan de introductie van zijn vriend Pouit, als een goede kandidaat voor de positie van directeur cq senior consultant, de voorwaarde had verbonden dat de waarschuwingsbrief van 11 oktober 2007 aan zijn adres werd ingetrokken.
 8. Verweerder stelt dat verzoekster hem op dat punt verkeerd heeft begrepen. Mocht dat zo zijn, en daar lijkt het wel op, dan nog getuigt het maanden na dato terugkomen op de hem gegeven waarschuwing, het moment waarop en de context waarbinnen dat geschiedde, nu ook weer niet van een grote mate van tactisch inzicht.

Afgezien daarvan is niet duidelijk waarom verweerder, iets wat in zijn ogen op een misvatting van verzoekster duidde, niet op een wat elegantere wijze uit de weg heeft geruimd dan door de directie er op te wijzen dat haar gebrek aan logisch denken niet als een tekortkoning zijnerzijds kon worden aangemerkt. Ter zijde blijft dan nog waarom verweerders streven naar oprechtheid en tegenover zijn vriend Pouit in acht te nemen eerlijkheid niet in het geding zouden zijn geweest als de waarschuwingsbrief zou zijn ingetrokken.

9. Dan wat betreft het Calvert-document. Op zich weerspreekt verzoekster niet dat verweerders negatieve bevindingen terzake LAPO's bedrijfsvoering daarin niet verwerkt zijn. Verweerder heeft dat feit onder de aandacht van zijn directie en vervolgens van de Raad van Toezicht gebracht. Zonder daarover met hem van gedachten te wisselen, hebben beiden verweerder laten weten geen reden tot ingrijpen cq aanpassingen van het Calvert-document te zien. Voor verweerder was de kous daarmee kennelijk niet af, althans kon hij het kennelijk niet over zijn hart verkrijgen zich bij een en ander neer te leggen.
10. Met dat al heeft verweerder kennelijk de integriteit van verzoeksters directie, en mogelijk zelfs van verzoeksters Raad van Toezicht, in twijfel getrokken en dat levert natuurlijk een onwerkbaar situatie op.
11. Het komt de kantonrechter voor dat verzoekster, door niet met verweerder in debat te treden en hem geen opening van zaken te geven over het Calvert-document het, wat daar verder ook zij van dat document, zelf in de hand heeft gewerkt dat verweerder haar integriteit in twijfel is gaan trekken en daarmee een onwerkbaar situatie heeft laten ontstaan.
12. Mogelijk stelt verzoekster zich op het standpunt dat het "Calvert-document" een aangelegenheid van Triple Jump BV betrof en dus verweerder niet aanging. Mocht dat zo zijn dan lijkt die benadering onhoudbaar nu verweerder, uit hoofde van zijn functie, bij de LAPO-kredietaanvraag werd betrokken en Triple Jump BV en verzoekster duidelijk tot een en dezelfde organisatie behoren.
13. De kantonrechter acht aldus termen aanwezig verweerder een ontbindingsvergoeding toe te kennen. Anderzijds kan er bij de vaststelling van de hoogte daarvan niet helemaal aan voorbij gegaan worden dat de zaak mogelijk niet had hoeven te escaleren als verweerder zich in alles iets minder superieur had opgesteld.
14. De kantonrechter stelt de ontbindingsvergoeding aldus vast op een bedrag gelijk aan 2½ maand bruto salaris (€ 12.010,14)
15. Gelet op het bepaalde in artikel 7: 685.9 BW dient verzoekster in de gelegenheid gesteld te worden om, desgewenst, haar onderhavige verzoek in te trekken.
16. Verweerder heeft zich in deze procedure door een tolk/vertaler laten bijstaan. Gelet op verweerders gerechtvaardigde belang daarbij komt het de kantonrechter redelijk voor dat verzoekster in de daaraan verbonden kosten een bijdrage van € 2.500,- levert.
17. Voor het overige acht de kantonrechter, behoudens in het hierna te noemen geval, termen aanwezig om de proceskosten te compenseren. Mocht verzoekster het verzoek intrekken dan dient zij ook voor het overige in de proceskosten veroordeeld te worden.

C. De beoordeling van het verzoek in reconventie

1. Ten dezen dient als herhaald en overgenomen te worden beschouwd hetgeen in conventie werd overwogen en beslist.
2. De kantonrechter houdt zijn beslissing in dezen aan totdat in conventie is gebleken of het aldaar gedane verzoek al dan niet werd gehandhaafd.

De beslissing in conventie

1. De arbeidsovereenkomst tussen partijen wordt met ingang van 15 mei 2008 ontbonden.
2. Aan verweerder wordt, ten laste van verzoekster, een vergoeding toegekend ter hoogte van € 12.010,14 bruto, een en ander strekkende tot aanvulling van door hem te ontvangen uitkeringen dan wel elders te verdienen inkomen.
3. Verzoekster wordt veroordeeld tot betaling van deze vergoeding.
4. Bepaald wordt dat het onder 1 tot en met 3 van het dictum gestelde rechtskracht ontbeert indien verzoekster haar verzoek alsnog ter griffie van de Sector Kanton alhier der Rechtbank Amsterdam intrekt, waartoe haar tot uiterlijk 15 mei 2008 de gelegenheid wordt geboden.
5. Verzoekster wordt veroordeeld tot betaling van € 2.500,-- als bijdrage in de kosten van verweerder ter zake het inschakelen van een tolk/vertaler.
6. Bepaald wordt dat partijen voor het overige de eigen proceskosten dragen, tenzij verzoekster haar verzoek intrekt, in welk geval zij in die (overige) proceskosten wordt veroordeeld, welke kosten tot op heden aan de zijde van verweerder worden begroot op € 545,-- aan salaris gemachtigde.

De beslissing in reconventie

1. De beslissing wordt aangehouden.

Aldus gegeven door mr J. van Andel, kantonrechter alhier der Rechtbank Amsterdam, en op 28 april 2008, in aanwezigheid van de griffier, in het openbaar uitgesproken.

de griffier

de kantonrechter

EA 2008-533

VOOR COPIE CONFORM
De Griffier van de rechtbank Amsterdam
sector kanton

Verzonden op:

28 APR 2008

[Handwritten signature]